

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1880s/2542

ส่งเสริมตุลาการ

คู่กรณี

โจทก์

พนักงานอัยการจังหวัดชัยภูมิ

จำเลย

นายบรรหาร ศรีภิรมย์

-

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 56,334

รอกการลงโทษ, ลักทรัพย์

-

ข้อมูลย่อ

คำว่า "โทรศัพท์" สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนอธิบาย

ว่า โทรศัพท์เป็นวิธีแปลงเสียงพูดให้เป็นกระแสไฟฟ้าแล้วส่งกระแส

ไฟฟ้าให้กลับเป็นเสียงพูดอีกครั้งหนึ่ง สัญญาณโทรศัพท์จึงเป็นกระแส

ไฟฟ้าที่แปลงมาจากเสียงพูดเคลื่อนที่ไปตามสายลวดตัวนำจากที่หนึ่ง

ไปยังอีกที่หนึ่ง การที่จำเลยลักเอาสัญญาณโทรศัพท์จากตู้โทรศัพท์แห่ง

ประเทศไทยไปใช้เพื่อประโยชน์ของจำเลยโดยทุจริตจึงเป็นความผิดฐาน

ลักทรัพย์เช่นเดียวกับการลักกระแสไฟฟ้า

จำเลยเป็นนักศึกษา อายุยังน้อย ประกอบกับได้บรรเทาผลร้าย

โดยชดใช้เงินให้แก่ผู้เสียหายไปแล้วและเพิ่งกระทำความผิดครั้งนี้เป็น

ครั้งแรกจึงเห็นควรให้รอกการลงโทษจำเลยไว้ แต่เพื่อให้จำเลยหาลาบจำ

เห็นสมควรลงโทษปรับด้วย

(ประชุมใหญ่)

-

รายละเอียด

โจทก์ฟ้องว่า ระหว่างวันที่ 8 ถึงวันที่ 15 ตุลาคม 2539 และระหว่าง

วันที่ 16 ถึงวันที่ 24 ตุลาคม 2539 เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน

วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยลักเอาสัญญาณโทรศัพท์จากตู้โทรศัพท์

สาธารณะ หมายเลข 821119 และหมายเลข 821145 ขององค์การ

โทรศัพท์แห่งประเทศไทยผู้เสียหายไปคิดเป็นเงิน 861 บาท และ

1,822 บาท ตามลำดับ ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา

334,335,91

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335(1)(10) วรรคสาม, 91 ขณะกระทำผิดจำเลยอายุ 18 ปี รู้ผิดชอบดีแล้วจึงไม่ลดมาตราส่วนโทษให้จำคุกกระหังละ 1 ปี รวมจำคุก 2 ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334, 91 เป็นความผิด 2 กระหังให้จำคุกกระหังละ 6 เดือน รวมจำคุก 1 ปี เมื่อลดโทษให้จำเลยกึ่งหนึ่งแล้ว คงจำคุก 6 เดือน นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 ไม่ผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335(1)(10) วรรคสาม จำเลยฎีกาฝ่ายเดียว จึงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยมีความผิดฐานลักทรัพย์ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 หรือไม่ ปัญหาข้อนี้จำเลยเพียงยกขึ้นอ้างในชั้นฎีกา แต่เมื่อเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกาจึงรับวินิจฉัยให้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 225 ที่จำเลยฎีกาว่าจำเลยไม่มีความผิดฐานลักทรัพย์ เพราะเป็นเพียงการแย่งใช้คลื่นสัญญาณโทรศัพท์โดยไม่มีสิทธิ ไม่ใช่เป็นการเอาทรัพย์ของผู้อื่นไปโดยทุจริตนั้น ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้องแล้วว่าจำเลยเอาสัญญาณโทรศัพท์จากตู้โทรศัพท์สาธารณะขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยไปใช้จริง คำว่า "โทรศัพท์" สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนโดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่มที่ 7 หน้าที่ 250 อธิบายว่า โทรศัพท์เป็นวิธีแปลงเสียงพูดให้เป็นกระแสไฟฟ้าแล้วส่งกระแสไฟฟ้านั้นไปในสายลวดไปเข้าเครื่องรับปลายทางที่จะทำหน้าที่เปลี่ยนกระแสไฟฟ้าให้กลับเป็นเสียงพูดอีกครั้งหนึ่ง สัญญาโทรศัพท์จึงเป็นกระแสไฟฟ้าที่แปลงมาจากเสียงพูดเคลื่อนที่ไปตามสายลวดตัวนำจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง การที่จำเลยลักเอาสัญญาณโทรศัพท์จากตู้โทรศัพท์สาธารณะซึ่งอยู่ในความครอบครองขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยไปใช้เพื่อประโยชน์ของจำเลยโดยทุจริต จึงเป็นความผิดฐานลักทรัพย์เช่นเดียวกับการลักกระแส

ไฟฟ้าตามคำพิพากษาศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่ที่ 877/2501 ระหว่าง พนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์ นายฮั่วเซียงหรือฮวดเซียง แซ่เตีย กับพวก จำเลยส่วนคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5354/2539 ระหว่างอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์นายแมน นุ่มละมุล จำเลย ที่จำเลยอ้างมาในฎีกานั้น ข้อเท็จจริงไม่ตรงกับคดีนี้ เนื่องจากคดีดังกล่าวเป็นเรื่องจำเลย ปรับจนและถือปีคี่สิ้นสัญญาณโทรศัพท์มือถือแล้วใช้รับส่งวิทยุคมนาคม โดยอาศัยคลื่นสัญญาณโทรศัพท์ของผู้เสียหายที่ล่องลอยอยู่ในอากาศกรณี จึงแตกต่างกับข้อเท็จจริงในคดีนี้ซึ่งเป็นเรื่องลักสัญญาณโทรศัพท์ที่อยู่ภายใน สายโทรศัพท์และอยู่ในความครอบครองขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานลักทรัพย์จึงชอบแล้ว ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต่อไปมีว่าสมควรรอกการลงโทษให้จำเลยหรือไม่ เห็นว่า จำเลย เป็นนักศึกษา อายุยังน้อย ประกอบกับได้บรรเทาผลร้ายโดยชดใช้เงินให้แก่ ผู้เสียหายไปแล้วและเพิ่งกระทำความผิดครั้งนี้เป็นครั้งแรก ที่ศาลอุทธรณ์ ภาค 1 ใช้ดุลพินิจไม่รอกการลงโทษให้จำเลยนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของ ศาลฎีกา ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังขึ้นแต่เพื่อให้จำเลยหลายจำเห็นสมควร ลงโทษปรับด้วย"

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับจำเลยกระทงละ 2,000 บาท อีกสถานหนึ่ง ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงปรับกระทง ละ 1,000 บาท รวม 2 กระทง ปรับ 2,000 บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษ ไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ให้จำเลยไป รายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติภายในกำหนดเวลาที่รอกการลงโทษทุก 3 เดือน ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29,30 นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ใช้ ดุลพินิจไม่รอกการลงโทษให้จำเลยนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังขึ้น แต่เพื่อให้จำเลยหลายจำเห็นสมควรลงโทษ ปรับด้วย"

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับจำเลยกระทงละ 2,000 บาท อีกสถานหนึ่ง ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงปรับ กระทงละ 1,000 บาท รวม 2 กระทง ปรับ 2,000 บาท โทษจำคุกให้ รอกการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ให้จำเลยไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติภายในกำหนดเวลาที่รอกการ ลงโทษทุก 3 เดือน ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29,30 นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

หมายเหตุ

ข้อสังเกตจากคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับนี้มีดังนี้

1. ศาลฎีกาให้วินิจฉัยคดีนี้โดยอำนัยตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ประชุมใหญ่ที่ 877/2501. โดยถือว่าเป็น "เรื่องลักลั่นสัญญาโทรศัพทที่อยู๋ภายในสายโทรศัพท" จากคำพิพากษาศาลฎีกาในปี 2501 กิติหรือในปี 2542 ที่กำลังศึกษาอยู่นี้ก็ดี เลยทำให้คิดว่าหากมีการลักลั่นสัญญาโทรศัพทที่ส่งตามสายเคเบิลที่กำลังนิยมใช้กันอยู่ในขณะนี้ก็คงจะถือได้ว่าเป็นการลักทรัพย์ตาม ป.อ. มาตรา 334 แต่ในขณะที่เดียวกันหากเป็นการลักลั่นสัญญาโทรศัพทที่ส่งผ่านดาวเทียม สื่อสารมายังจานรับสัญญาณดาวเทียมที่ติดอยู่ตามบ้านแล้ว ก็คงจะไม่ผิดตามมาตราดังกล่าวโดยอาศัยเทียบเคียงแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5354/2539 ผลของคดีที่ผู้เขียนหยิบยกขึ้นมานี้เป็นเรื่องที่น่าพิเคราะห์โดยละเอียดอย่างยิ่งเพราะมีการลักขโมยคลั่นสัญญาเช่นเดียวกันและจากแหล่งที่ส่งคลื่นแหล่งเดียวกันรวมทั้งรายการโทรทัศน์ที่ปรากฏในเคเบิลทีวีก็เป็นรายการเดียวกัน แต่ผลของคดีจะแตกต่างกันตรงที่ว่า การลักลั่นสัญญานั้นเป็นการลักสัญญาที่ส่งมาตามสายหรือไม่
2. จากข้อสังเกตตามข้อ 1 ข้างต้น จึงควรมีกฎหมายเฉพาะที่ใช้ในการวินิจฉัยคดีทำนองนี้ในอนาคต ไม่ใช่ยังคงอาศัยประมวลกฎหมายอาญาที่ร่างขึ้นมาภายใต้หลักกฎหมายและแนวความคิดที่แตกต่างจากวิวัฒนาการของโลกปัจจุบัน
3. ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่กำลังศึกษาอยู่นี้ จำเลยกระทำผิดโดยลักลั่นสัญญาโทรศัพทจากผู้เสียหายคิดเป็นเงิน 861 บาท และ 1,822 บาท ตามลำดับ แต่จำเลยต้องถูกปรับกระหนงละ 2,000 บาท อีกสถานหนึ่ง โดยศาลฎีกามีได้อ้างเหตุผลไว้ในคำพิพากษาว่าศาลฎีกาเห็นอย่างไร คงมีเพียงแต่ "เพื่อให้จำเลยหลาบจำ" ซึ่งคงเป็นเพราะคดีนี้กระทบต่อผลประโยชน์ของสาธารณชน หรือมิฉะนั้นก็คงเป็นเพราะศาลพยายามใช้โทษปรับมากขึ้น โดยเฉพาะในกรณีที่ลงโทษจำคุกซึ่งรอไว้อยู่แล้ว มิฉะนั้น จำเลยจะรู้สึกเหมือนไม่ได้รับโทษเท่าใดนัก

พรชัย ตำนวิวัฒน์

-

(ชาญชัย ลิขิตจิตถะ - กนก พรธรรักษ์ - ชวลิต โสภณวัต)